

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie III./2023
Plénum

Nález:

spisová značka	PL. ÚS 12/2020
populárny názov	Neprimerané podmienky v obchode s potravinami
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o súlade právnych predpisov
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	01.03.2023
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 7 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 1 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 35 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 35 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 4 zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 14 ods. 10 zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 3 ods. 2 písm. f zákon č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov § 12 ods. 1 písm. q zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 13 ods. 4 zákon č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov § 51 ods. 6 zákon č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov § 28 ods. 12 zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 3 ods. 5 písm. ab
analytická právna veta	Nie je úlohou zákona poskytnúť všeobecnú definíciu zásad poctivého obchodného styku univerzálne aplikovateľnú na všetky prípady. Je úlohou správnych orgánov a súdov aplikujúcich namietanú normu, aby v každom prípade zistili prípadný rozpor s poctivým obchodným stykom na základe objektívnych kritérií a následne aj riadne odôvodnili, v čom vidia rozpor konania alebo opomenutia s poctivým obchodným stykom. V prípade, ak by došlo k svojvoľnému aplikovaniu tohto ustanovenia, dotknutý subjekt bude mať dostatok možností na ochranu svojich práv nielen v konaní pred správnym orgánom, ale aj v prípadnom správnom súdnom konaní.
skutkový stav a základné fakty	Skupina poslancov namietala nesúlad niektorých ustanovení zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov a § 51 ods. 6 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky.

	<p>Podľa § 3 ods. 2 písm. f) zákona o neprimeraných podmienkach neprimeranou podmienkou je peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie účastníka obchodného vzťahu za návštevu účastníka obchodného vzťahu u perspektívneho účastníka obchodného vzťahu za účelom vzniku obchodného vzťahu. Podľa skupiny poslancov toto ustanovenie neprimerane a bezdôvodne zasahuje do základného práva na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 a 2 ústavy, keďže zo zákona a z dôvodovej správy nevyplýva, prečo by malo byť plnenie účastníka obchodného vzťahu za jeho obchodnú návštevu perspektívneho obchodného partnera zakázané. Rovnako nie je zdôvodnené, prečo ide o neprimeranú podmienku. Preto ak sa prijme obmedzenie zanedbávajúce zmysel práva, obmedzenie základného práva nie je v súlade s prvou vetou čl. 13 ods. 4 ústavy.</p> <p>Podľa § 3 ods. 5 písm. ab) zákona o neprimeraných podmienkach neprimeranou podmienkou je aj iné konanie alebo opomenutie účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku. Podľa skupiny poslancov je toto ustanovenie všeobecné a neurčité, čo treba vnímať osobitne s ohľadom na to, že podľa § 14 ods. 3 zákona o neprimeraných podmienkach ministerstvo pôdohospodárstva uloží účastníkovi obchodného vzťahu, ktorý v obchodnom vzťahu požaduje, dohodne alebo uplatní neprimeranú podmienku, pokutu až do 500 000 eur. Namietané ustanovenie preto nespĺňa kvalitatívne požiadavky na to, aby mohlo ísť o neprimeranú podmienku. Okrem toho nie je splnená podmienka predvídateľnosti, keďže ustanovenie neposkytuje rozumnú mieru istoty, určitosti a jasnosti pri určení iného konania alebo opomenutia, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku.</p>
<p>z odôvodnenia</p>	<p><u>Čiastočné zastavenie konania</u></p> <p>Podstatou § 13 ods. 4 a § 14 ods. 10 zákona o neprimeraných podmienkach, § 28 ods. 12 zákona o potravinách a § 51 ods. 6 zákona o veterinárnej starostlivosti v znení účinnom v čase podania návrhu bolo nepriznanie odkladného účinku opravným prostriedkom voči rozhodnutiu o uložení pokuty. Absencia tohto odkladného účinku tvorila jadro argumentácie navrhovateľov vo vzťahu k vytykáanému nesúladu namietaných ustanovení s ústavou. Z ich súčasného znenia je zrejmé, že došlo k ich podstatnej zmene tak, že odkladný účinok opravných prostriedkov nie je zákonom vylúčený. Namietané ustanovenia stratili svoju pôvodnú podstatu, a preto bolo konanie v tejto časti podľa § 87 zákona o ústavnom súde zastavené.</p> <p>Podstatou § 12 ods. 1 písm. q) zákona o potravinách bola v znení účinnom v čase podania návrhu povinnosť predajcu potravín, aby aspoň v propagačnom letáku a aj v inej forme komunikácie aspoň polovicu poľnohospodárskych výrobkov a potravín z celkového množstva tvorili poľnohospodárske potraviny a výrobky označené podľa § 9b alebo potraviny vyrobené v Slovenskej republike. Ustanovenie § 12 ods. 1 písm. q) zákona o potravinách po uvedenej zmene takúto povinnosť pre predajcu potravín neobsahuje. Ustanovenie v súčasnom znení upravuje iba povinnosť uviesť percento poľnohospodárskych potravín a výrobkov označených podľa § 9b alebo potravín vyrobených v Slovenskej republike z celkového počtu poľnohospodárskych výrobkov a potravín. Zo súčasného znenia je zrejmé, že došlo k jeho podstatnej zmene tak, že už neobsahuje povinnosť, ktorá je podľa navrhovateľov v rozpore s ústavou. Namietané ustanovenie stratilo svoju pôvodnú podstatu, a preto bolo konanie v tejto časti podľa § 87 zákona o ústavnom súde zastavené.</p> <p><u>K súladu § 3 ods. 2 písm. f) zákona o neprimeraných podmienkach s čl. 35 ods. 1 a 2 ústavy :</u></p> <p>Článok 35 ods. 1 ústavy zaručuje právo na slobodnú voľbu povolania, právo podnikat' a právo vykonávať inú zárobkovú činnosť. Článok 35 ods. 2 ústavy priznáva zákonodarcovi právo stanoviť podmienky a obmedzenia výkonu týchto</p>

práv. To je obdobne vyjadrené aj v čl. 51 ods. 1 ústavy. Základné právo podnikat' podlieha aj všeobecným obmedzeniam podľa čl. 13 ods. 2 až 4 ústavy (PL. ÚS 67/2007). Základné právo podnikat' je hospodárskym právom druhej generácie, ktorého podoba a obsah v podstatnej miere závisí od ekonomických a hospodárskych možností štátu (PL. ÚS 19/08, PL. ÚS 8/2014, PL. ÚS 16/2018). Možno sa ho domáhať len v medziach zákonov, ktoré ho vykonávajú, teda len v rozsahu vyvoditeľnom z ústavnej výhrady, prostredníctvom ktorej sa zákonu poskytuje väčší priestor na určenie, v akom rozsahu, kvalite a za akých podmienok ho bude garantovať. Otvára sa tak široký priestor pre zákonodarcu pri voľbe najrôznejších riešení. Priestor na túto úvahu nemožno chápať absolútne. Jeho limity treba hľadať predovšetkým v ústavných princípoch a v požiadavke ochrany ďalších hodnôt, na ktorých je ústava založená (PL. ÚS 11/2013, PL. ÚS 8/2014).

Zákon obmedzujúci hospodárske, sociálne a kultúrne práva nemusí byť prísne proporcionálny k cieľu, ktorý sleduje. Nemusí ísť o opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné, ako je to pri právnej úprave obmedzujúcej občianske a politické práva. V teste proporcionality pri hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach obstoí aj taká zákonná úprava, u ktorej možno zistiť sledovanie legitímneho cieľa a ktorá tak činí spôsobom, ktorý si možno predstaviť ako rozumný prostriedok na jeho dosiahnutie. Nemusí ísť o prostriedok najlepší, najvhodnejší, najúčinnjší či najmúdrejší. Požiadavka proporcionality pri obmedzovaní týchto práv nekladie na zákonodarcu nároky porovnateľné s obmedzovaním občianskych a politických práv. Pre zákonodarcu to prináša zväčšenie manévrovacieho priestoru pri právnej úprave inštitútov, ktorými udeľuje týmto právam konkrétny obsah (PL. ÚS 1/2012, PL. ÚS 14/2014, PL. ÚS 16/2018).

Možnosť ustanovenia podmienok a obmedzení výkonu podnikania neznamená, že podnikanie môže byť zákonom obmedzené akýmkoľvek spôsobom. Zákonodarca musí rešpektovať všeobecné ústavné princípy a iné ústavné normy (PL. ÚS 6/2004). Ich dodržanie sa pri obmedzení základného práva skúma testom proporcionality. Pre testovanie druhej generácie ľudských práv, teda aj základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, existuje oproti testu proporcionality určeného pre prvú generáciu ľudských práv modifikovaný test proporcionality (PL. ÚS 12/2014, PL. ÚS 16/2018, PL. ÚS 6/2019).

Ťažiskovými komponentmi základného práva podnikat' sú oprávnenia začať podnikateľskú činnosť a túto nerušene bez štátnych zásahov vykonávať. Aj vo vzťahu k podnikaniu je možné vychádzať z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu k slobode voľby povolania a výkonu povolania a ústavných možností ich obmedzení. Slobodu voľby povolania možno obmedziť iba vtedy, ak si to nevyhnutne vyžaduje ochrana osobitne dôležitých hodnôt, a slobodu výkonu povolania možno preto obmedziť v tej miere, v akej to rozumná úvaha o všeobecnom prospechu pripúšťa za účelnú. Ochrana základných práv sa preto obmedzuje na odmietnutie protiústavných, nadmerne zaťažujúcich úprav (PL. ÚS 37/99). O slobodnom výkone hospodárskej činnosti nemožno hovoriť vtedy, ak zákon ustanoví také obmedzujúce podmienky na jej výkon, ktoré ak už nie znemožňujú, tak aspoň neodôvodnene sťažujú podnikateľom, resp. osobám uskutočňujúcich inú zárobkovú činnosť dosahovať zisk, resp. obstarávať si prostredníctvom hospodárskej činnosti základné zdroje obživy (PL. ÚS 3/2009).

V súvislosti s posúdením súladu napadnutého ustanovenia s uvedeným základným právom je nevyhnutné najprv sa zaoberať otázkou, či vôbec zasahuje do základného práva podnikat'. Skupina poslancov v návrhu k tejto otázke neuvádza žiadnu konkrétnu argumentáciu a obmedzuje sa len na strohé odôvodnenie neprimeranosti poukazom na domnelú absenciu zdôvodnenia potreby jeho prijatia v dôvodovej správe. Namietané ustanovenie zasahuje do možností zmluvnej úpravy obchodného vzťahu odberateľa a dodávateľa na osobitne regulovanom trhu s potravinami tak, ako sú tieto subjekty definované v § 2 písm. b) a c) zákona o neprimeraných podmienkach. Podľa tejto definície je predmetom činnosti dodávateľa a odberateľa vykonávanie činností súvisiacich s

ktorýmkoľvek stupňom výroby, spracúvania a distribúcie potravín. Napadnutý predpis neobmedzuje slobodu začať podnikat' a vybrať si predmet podnikania. Ide však o právny predpis, ktorý má zámer regulovať vzťahy v súvislosti s podnikaním, a predstavuje tak zásah do základného práva na výkon podnikania. To však ešte neznamená neoprávnenosť či nedôvodnosť zásahu.

Namietané ustanovenie obsahuje obmedzenie zmluvnej voľnosti účastníkov na trhu s potravinami, keď medzi nimi zakazuje požadovať, dohodnúť alebo uplatniť peňažné alebo nepeňažné plnenie za návštevu. Tento zákaz nie je vertikálnym zásahom štátu do podnikateľskej činnosti. Ide o reguláciu horizontálneho, osobitného súkromnoprávneho vzťahu na trhu s potravinami. I takéto opatrenie je spôsobilé zasiahnuť negatívne do základného práva podnikat', a to aj napriek tomu, že sa ním nezakazuje podnikat' a dochádza len k úprave zmluvných vzťahov. Predmetom testu proporcionality je, či v zmysle už uvedených kritérií toto obmedzenie zmluvnej voľnosti predstavuje primeraný zásah do práva podnikat' v jeho osobitnej zložke zmluvnej voľnosti podnikateľských subjektov. Teda, či je ústavne akceptovateľná regulácia zmluvného vzťahu, ktorá zakazuje určité zmluvné dojednanie.

Slobodu výkonu podnikania je možné obmedziť, ak to rozumná úvaha o všeobecnom prospechu pripúšťa za účelné. Ochrana základných práv sa preto obmedzuje na odmietnutie nadmerne zaťažujúcich úprav. Zákonodarca má pritom širokú možnosť regulovať výkon povolania. V tomto prípade napadnutá úprava smeruje k ochrane účastníkov dodávateľského vzťahu pred neprimeranými podmienkami. Dôvodová správa ďalej vymenúva formy obchodných podmienok, ktoré presahujú rámec dojednania kúpnej ceny, s tým, že takéto zneužívanie silnejšej pozície v obchodnom vzťahu je spôsobilé vážne poškodiť potravinový reťazec a následne mať negatívny vplyv na hospodárstvo a zabezpečenie potravinami. K tomu treba uviesť, že zásahy do zmluvnej voľnosti na trhu, ktorý je charakteristický ekonomicky silnejším postavením odberateľa, sú vecne opodstatnené a legitímne tak, aby bol slabší účastník obchodného vzťahu chránený pred nekalými praktikami. To predstavuje dostatočne identifikovaný všeobecný prospech.

Pre ústavnú udržateľnosť obmedzenia výkonu podnikania sa nevyžaduje, aby išlo o nevyhnutnú úpravu zameranú na dosiahnutie všeobecného prospechu, ale vzhľadom na širokú možnosť zákonodarcu regulovať výkon podnikania postačí, ak podľa rozumnej úvahy ide o účelnú právnu úpravu. Napadnuté ustanovenie upravuje peňažné alebo nepeňažné plnenie iba za návštevu účastníka obchodného vzťahu u perspektívneho účastníka obchodného vzťahu. Ide o celkom neštandardný prvok obchodného vzťahu. Ak je takéto plnenie podnikateľský subjekt ochotný poskytnúť iba za návštevu, naznačuje to jeho slabšiu pozíciu vo vzťahu k druhému subjektu a potenciálne zneužívanie tejto slabšej pozície zo strany silnejšieho subjektu a tiež presun určitého ekonomického protiplnenia z ceny do iných plnení, ktorým sa zákon snaží zabrániť. To sa nejaví ako rozporné s požiadavkami rozumnej úvahy o účelnosti napadnutého ustanovenia zákona a jeho prístupu k regulovaniu tohto druhu dodávateľských vzťahov. Zákaz takéhoto ekonomicky ťažko rozumne zdôvodniteľného dojednania ako neprimeranej podmienky nevykazuje prvky obmedzenia zmluvnej voľnosti podnikateľských subjektov, z ktorého by bolo možno vyvodit' nemožnosť podnikania na trhu s potravinami v dôsledku nemožnosti dosahovania primeraného zisku. Zákaz ekonomicky iracionálneho dojednania v dodávateľsko-odberateľskom vzťahu na trhu s potravinami tak, ako je obsiahnutý v § 3 ods. 2 písm. f) zákona o neprimeraných podmienkach, nie je nesúladný so základným právom podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy.

K súladu § 3 ods. 5 písm. ab) zákona o neprimeraných podmienkach s čl. 1 ods. 1 ústavy:

Z princípu právneho štátu tak, ako je vyjadrený v čl. 1 ods. 1 ústavy, možno vyvodit' požiadavku na určitosť a jasnosť noriem zákona. Otázkou však je, aká

mať byť miera určitosť noriem zákona. Z noriem zákona musí byť ich adresátom zrejme ich právne postavenie tak, aby týmto normám mohli prispôbiť svoje konanie; určitosť a jasnosť noriem tak slúži predvídateľnosti zásahov do práv občanov. Táto prvá požiadavka tak plní doplňujúcu ochrannú funkciu základných práv. Druhou funkciou tejto požiadavky je účinné obmedzenie oprávnení exekutívy prostredníctvom hierarchie noriem a deľby moci. Požiadavka určitosť napokon smeruje k tomu, aby súdom bola umožnená efektívna kontrola prípadných zásahov do práv občanov. Z perspektívy posudzovania súladu normy zákona s ústavou musí byť norma zákona formulovaná v takej miere určitosť, aby umožňovala test proporcionality. Požiadavka určitosť zákona je v úzkom súvisi s výhradou zákona ako formy medze zásahu do základných práv a slobôd. Požiadavku určitosť zákona treba posúdiť vo vnímaní pohľadu občana, správy (exekutívy) a súdnej kontroly. Ústavne požadovaná miera určitosť zákona je závislá od intenzity zásahu, ku ktorej takouto normou dochádza do základných práv (bližšie Lepsius, O. In Herdegen, M., Masing, J., Poscher, R., Gärditz, K. F. Handbuch des Verfassungsrechts. München Verlag C. H. Beck, 2021, s. 808 – 812).

Namietané ustanovenie upravuje osobitné povinnosti osobitných subjektov: odberateľa a dodávateľa na trhu obchodu s potravinami. Jeho zmyslom je regulácia osobitného segmentu trhu, a to prostredníctvom zásahu do zmluvnej voľnosti. Z hľadiska základných práv ide o reguláciu, ktorá sa dotýka osobitnej skupiny podnikateľov, a to len v jednej zložke ich podnikania, ktorá súvisí s uzavieraním zmlúv v obchode s potravinami. Zásah smeruje do okrajovej čiastky základného práva podnikateľ podľa čl. 35 ods. 1 ústavy s možným presahom do ochrany súkromia a vlastníctva dotknutých subjektov. Týmto zásahom nedochádza k odňatiu možnosti podnikateľ na trhu s potravinami a ani k podstatnému obmedzeniu zmluvnej voľnosti, ktorá je tak či tak obmedzená zásadami poctivého obchodného styku tak, ako to vyplýva z § 265 Obchodného zákonníka.

Obmedzenia zmluvných podmienok podľa zákona o neprimeraných podmienkach obsahujú rozsiahly kazuistický katalóg rôznych neprijateľných dojednaní, ktoré sú definované prostredníctvom pojmov obchodného a daňového práva (splatnosť faktúry, zmluvná pokuta, postúpenie pohľadávky), ale aj zákonom nedefinovaných, praxou trhu vytvorených pojmov (register dodávateľov, marža, propagácia odberateľa, garantovaná cena). Podstatou namietaného ustanovenia je, že ako neprimeraná podmienka je definované aj konanie alebo opomenutie účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom. Namietané ustanovenie na strane jednej slovným spojením iné nadväzuje na definície neprimeraných podmienok tak, ako sú obsiahnuté v rozsiahlom katalógu podľa § 3 zákona o neprimeraných podmienkach, a na strane druhej nadväzuje na relatívne neurčitý pojem zásad poctivého obchodného styku tak, ako je obsiahnutý v § 265 Obchodného zákonníka.

Zo samotnej relatívnej neurčitosti a interpretačnej voľnosti tohto pojmu však nemožno vyvodiť to, že by šlo o normu rozpornú s požiadavkou určitosť a jasnosť zákona tak, ako to vyplýva z čl. 1 ods. 1 ústavy. Ustanovenie zákona je v rozpore s čl. 1 ods. 1 ústavy len vtedy, ak vytvára podmienky na jeho svojvoľnú a účelovú interpretáciu, a to s takou intenzitou, ktorá protirečí princípu právnej istoty ako jednému z definičných znakov právneho štátu (PL. ÚS 9/04). Hoci pojem poctivého obchodného styku je neurčitým pojmom, ide o bežný spôsob tvorby právneho predpisu (Procházka, R., Káčer, M. Teória práva. Bratislava : C. H. Beck, 2013, s. 208, Knapp, V., Teorie práva. Praha : C. H. Beck, 1995, s. 122).

Zákon v napadnutom ustanovení využíva pojem poctivý obchodný styk ako zaužívaný legálny pojem obchodného práva, ktorý síce nedosahuje kazuistickú presnosť a ani nie je naplnený ustálenou judikatúrou. Ide však o pojem, s ktorým právny poriadok pracuje a s ktorým sú spojené aj súkromnoprávne následky. Má teda aj v iných oblastiach samostatný výkladový rozmer. Nejde o právny pojem,

ktorý by doteraz nebol podnikateľom známy a pôsobeniu ktorého by podnikatelia neboli doteraz vystavení. Ak norma súkromného práva prikazuje konať v súlade so zásadami poctivého obchodného styku, nemožno za neurčitú v miere porušenia čl. 1 ods. 1 ústavy považovať takúto normu, ak je obsiahnutá aj v zákone verejnoprávneho charakteru. Navyše, namietané ustanovenie nadväzuje na rozsiahly kazuistický katalóg neprijateľných podmienok a tento podľa zámeru zákona dotvára. Mal by byť preto vykladaný s ohľadom na tento katalóg porušení a mal by postihovať podobné situácie (Zavadová, D. Generálne klauzuly v procese aplikácie práva. In: Právny obzor, 4/2015, s. 338 a nasl.).

Prípadný zásah do základných práv je predvídateľný a umožňuje regulovať konanie adresáta zákona tak, aby nedošlo k prekročeniu požiadavky poctivého obchodného styku, ktorú možno vykladať nielen vo vzťahu k jeho vnímaniu podľa Obchodného zákonníka, ale aj osobitného zoznamu neprijateľných podmienok podľa § 3 zákona o neprimeraných podmienkach. Okrem toho, určitosti napadnutého ustanovenia neodporuje ani štylisticky neštandardný spôsob jeho formulovania, keď ustanovuje, že neprimeranou podmienkou je také konanie alebo opomenutie, ktoré sa od poctivého obchodného styku odchyľuje. Vzhľadom na účel zákona je zjavné, že konanie alebo opomenutie, ktoré by bolo pre slabšiu stranu výhodnejšie, než to, čo vyžaduje štandardný poctivý obchodný styk, nie je neprijateľnou podmienkou.

Týmito východiskami je limitovaná aj exekutíva, ktorá môže za požadovanie, dohodnutie a uplatnenie neprimeranej podmienky podľa namietaného ustanovenia uložiť dotknutému subjektu pokutu. Pri ukladaní tejto sankcie je exekutíva viazaná pojmom zásad poctivého obchodného styku, ktorý musí vykladať nielen v jeho vnímaní podľa Obchodného zákonníka, ale aj vo vzťahu k jasne definovaným praktikám tak, ako sú obsiahnuté v ostatných ustanoveniach § 3 zákona o neprimeraných podmienkach. To platí o to viac, že na konanie o uložení pokuty sa podľa § 14 ods. 12 zákona o neprimeraných podmienkach vzťahuje Správny poriadok so všetkými svojimi procesnými zárukami, ktorých splnenie je predpokladom uloženia pokuty ako možného zásahu do základných práv dotknutého subjektu, a rozhodnutie príslušného orgánu verejnej správy je preskúmateľné súdom v plnej jurisdikcii na základe správnej žaloby vo veciach správneho trestania podľa § 194 a nasl. Správneho súdneho poriadku.

Nie je úlohou zákona poskytnúť všeobecnú definíciu zásad poctivého obchodného styku univerzálne aplikovateľnú na všetky prípady. Je úlohou správnych orgánov a súdov aplikujúcich namietanú normu, aby v každom prípade zistili prípadný rozpor s poctivým obchodným stykom na základe objektívnych kritérií a následne aj riadne odôvodnili, v čom vidia rozpor konania alebo opomenutia s poctivým obchodným stykom. V prípade, ak by došlo k svojvoľnému aplikovaniu tohto ustanovenia, dotknutý subjekt bude mať dostatok možností na ochranu svojich práv nielen v konaní pred správnym orgánom, ale aj v prípadnom správnom súdnom konaní. Ak by bola akceptovaná strohá argumentácia skupiny poslancov, došlo by k celkovému popretiu súladnosti používania neurčitých právnych pojmov v právnom poriadku ako nevyhnutného nástroja medzi pólami určitosti a flexibility zákona ako regulačného nástroja konania adresátov základných práv. Ani vo vzťahu k súdnej kontrole aplikácie namietaného ustanovenia nemožno dospieť k záveru, že by viedlo k znemožneniu efektívnej kontroly prípadných zásahov do základných práv.

Relatívne neurčitý regulačný rámec namietaného ustanovenia neobsahuje prvky, ktoré by dotknutým adresátom základných práv znemožňovali predvídateľnosť následkov ich konania. Rovnako nemožno hovoriť o norme, ktorá by exekutive umožňovala svojvoľné a súdnou mocou efektívne nekontrolovateľné zásahy do základných práv. Preto § 3 ods. 5 písm. ab) zákona o neprimeraných podmienkach nie je v nesúlade s čl. 1 ods. 1 ústavy.

	Na základe uvedeného ústavný súd nálezom konanie v časti zastavil a v časti návrhu nevyhovel.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESRP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	
klúčové slová	súlad-súlad právnych predpisov

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.